

Jurnal Valensian

O nouă sesiune a proiectelor de mobilitate a fost evenimentul care a marcat debutul vacanței de vară la Colegiul Național „Teodor Neș” din Salonta. Un grup de 15 elevi informaticieni împreună cu un profesor însoțitor s-au deplasat duminică, 17 iunie, în Spania, unde timp de trei săptămâni și-au exersat competențele dobândite la școală, în câmpul muncii, la firme de profil din spațiul vest-european și, la capătul unui an școlar deloc lipsit de greutate, au gustat, în plin sezon estival, deliciile unei vacanțe într-una dintre cele mai râvnite destinații turistice din Europa, coasta răsăriteană a Spaniei.

I. CĂLĂTORIE CU PERIPEȚII

A devenit întrucâtva o obișnuință, în anii din urmă, ca elevii informaticieni ai Colegiului Național "Teodor Neș" din Salonta să participe la mobilități destinate perfecționării profesionale în firme de profil din Uniunea Europeană, pentru a se familiariza cu exigențele muncii într-un spațiu la care România a aderat și în a cărui integrare deplină aspiră.

Mobilitatea din acest an a reprezentat, așa cum deja ne-am obișnuit, o întoarcere în spațiul iberic, dar de astă dată, pe litoralul mediteranean, la Valencia, în Spania. Ea este rezultatul depunerii și câștigării unui proiect de tip Erasmus-mobilități în cursul anului școlar precedent, 2016-2017, cu titlul "*Experiență europeană pentru tinerii informaticieni.*" Proiectul a beneficiat de un grant total de 35.753 euro și a avut ca grup țintă 15 elevi din clasele a X-a și a XI-a de la profilul real, avându-l ca manager pe profesorul Illyés Lajos, iar ca membrii ai echipei, pe profesor Canahai Dana, economist Hudișteanu Gabriela și nu în ultimul rând, pe directorul instituției, profesor Trăncău Vasile.

Am participat la această mobilitate în calitate de profesor însoțitor. Călătoria spre locul de destinație al mobilității a fost una nu lipsită de emoții. Din aeroportul Traian Vuia din Timișoara, ea a avut două secvențe: Timișoara-București și București-Valencia. Însă, prin forța împrejurărilor, marcate de momentul ales pentru desfășurarea mobilității, în plin sezon estival, cu bilete rezervate din timp și cu un adevărat exod turistic spre locul nostru de destinație, achiziția билетelor s-a dovedit o aventură marcată de nesfârșite temeri. Iar când, în sfârșit aceasta s-a realizat, stupoare! Grupul nostru era divizat pe ruta Timișoara-București în două curse: una de dimineața și una de seară. Și colac peste pupăză, ce să vezi!? Între sosirea la București a cursei de seară dinspre Timișoara și plecarea cursei spre Valencia, doar 50 de minute. Și asta în condițiile în care pentru cursa respectivă pe ruta Timișoara-București, întârzierea părea să fie mai curând o regulă. Au urmat săptămâni de stres, până când am fost asigurați de către un reprezentant al companiei Tarom, că firma nu ar elibera bilete pentru două curse consecutive ale sale, dacă transferul pasagerilor nu ar fi posibil. Și spre cinstea lor - se cuvine aici să subliniem și să apreciem profesionalismul de care dau dovadă angajații aceștia și să le aducem mulțumiri - lucrurile s-au întâmplat întocmai.

Deși a decolat cu vreo zece minute întârziere din Timișoara, cursa de seară spre București a recuperat acest interval pe drum, aterizând pe aeroportul internațional Henri Coandă, cu 2 minute mai devreme decât era programată. După reunirea grupului nostru ne-am imbarcat pe cursa de Valencia, care a decolat din București în seara zilei de 17 iunie 2018. A urmat o călătorie de 3 ore și 20 minute, în cursul căreia, aeronava Tarom, Boeing 737, a menținut constant o altitudine de peste 12.000 metri (40.000 picioare), aceasta fiind cea mai mare altitudine la care am zburat vreodată în cursul mobilităților noastre.

Am aterizat cu bine pe aeroportul din Valencia, unde am fost preluați de către lituanianca Vaida Petkeviciute, coordonator de grup în cadrul firmei intermediare, Esmovia, cu care colaborăm în vederea facilitării cerințelor mobilității. Am fost cazați la hotelul de patru stele Olympia din suburbia Alboraya, de unde ni s-au pus la dispoziție toate facilitățile accesului rapid spre punctele de interes ale orașului, prin intermediul diverselor mijloace de transport în comun: metrou, autobuz, tramvai.

Luni, 18 iunie, a avut loc ședința tehnică la Esmovia, prezidată de tutora noastră, Diana Constantin, spanioloaică naturalizată, originară din Vaslui, România, care i-a prezentat pe elevii firmelor de stagiu. Seara zilei a fost marcată de debutul programului cultural aferent mobilității, prin Valencia City Tour (vizitarea centrului istoric al orașului) sub călăuzirea Inmei și s-a finalizat cu un *tapas* (un soi de aperitive foarte la modă în Spania) la un local din centrul istoric. Primele zile ale mobilității s-au scurs cu repeziciune, prinși în vâltoarea acomodării cu locul de cazare și cu facilitățile acestuia (piscină, sală de fitness și spa), cu mijloacele de transport, cu orașul, care este foarte mare (al 3-lea ca mărime în Spania, după Madrid și Barcelona), dar și cu cele 9 firme de stagiu la care sunt repartizați elevii participanți. În companii, elevii au avut de parcurs 90 de ore de muncă (15 zile a câte 6 ore fiecare), ocupându-se în principal de webdesign, dar și de multe alte activități care să-i ajute în formarea lor profesională.

II. MUNCĂ ȘI VACANȚĂ PE LITORALUL MEDITERANEAN

Așa cum am arătat deja, elevii din clasele a X-a și a XI-a profil informatică selectați pentru participarea la mobilitate au avut în vedere desfășurarea unei practici în domeniul web-design-ului, precum și în domeniile specifice firmelor de profil la care au fost repartizați - câte un elev, maximum doi, pe fiecare firmă - după cum urmează: proiectarea asistată de calculator a unor modele sau șabloane și imprimarea lor pe suport (tricouri, căni, bannere etc.), instalare de software, depanare unități hardware, etc. Scopul practicii era familiarizarea cu munca într-o firmă privată, conform unui orar precis stabilit, purtând o ținută decentă și respectând indicațiile unui superior.

După mai bine de o săptămână de stagiu, elevii s-au acomodată cu facilitățile oferite de țara gazdă - cazare la un hotel de 4 stele, situat într-o suburbie a orașului Valencia (Alboraya), dotat cu piscină, sală de fitness și spa, cu servirea mesei în stil bufet suedez, cu internship-ul la 9 firme specializate în IT și cu deplasările la locul de muncă utilizând o complexă rețea publică de transport - lucru care a reieșit din feedback-urile primite în permanență, deopotrivă de la elevi și de la tutorii lor de stagiu, chiar dacă pe alocuri, cei dintâi au avut inițial impresia că activitatea desfășurată în câmpul muncii - conform exigențelor specifice locului - a fost una extrem de obositoare.

Munca la firmele de profil a fost completată, prin proiect, de un program cultural care, mulțumită firmei intermediare, Esmovia, a fost unul foarte bogat și diversificat.

Valencia este un centru urban uriaș pentru standardele cu care suntem obișnuiți, mergând către 800.000 locuitori în orașul propriu-zis și depășind dublul acestei valori împreună cu suburbiile predominant rezidențiale, posibilitățile de vizitare și petrecere a timpului liber fiind pe măsură.

Tuturor participanților li s-au pus la dispoziție abonamente valabile pentru toate mijloacele de transport în comun - autobuz, tramvai și metrou - pe întreaga perioadă a mobilității și hărți care să le faciliteze accesibilitatea cu mare ușurință a oricărui punct al orașului. Obiectivele de interes cultural sunt bine legate între ele prin toate aceste mijloace de transport, dar cu puțin spirit de orientare și nu puțin efort - datorită rețelei complexe de străzi și străduțe, având adesea o

asemănare năucitoare între ele în ceea ce privește stilul arhitectural și culorile fațadelor clădirilor - orașul poate fi parcurs și la pas.

În cursul acestor deplasări, elevii au vizitat mai multe superlative specifice locului. Unul dintre acestea este cea mai mare piață acoperită din Europa, situată în centrul istoric al Valenciei, o adevărată explozie de culori, gusturi și mirosuri, în care se pot admira, gusta și achiziționa toate ingredientele specifice bucătăriei mediteraneene - fructe și legume, deopotrivă proaspete și confiate, produse din carne incluzând o variată gamă de fructe de mare, băuturi răcoritoare, fresh-uri, salate din fructe - dar și suveniruri.

Vizita la cel mai mare parc acvatic din Europa - Oceanografic - unde în 26 milioane litri de apă trăiesc animale acvatice de pe toate continentele lumii a fost încununată de două momente culminante: spectacolul cu delfini și vizionarea filmului Hurrricane în 4D, într-o sală de cinema din incinta parcului, aceasta din urmă spectaculoasă prin efectele experimentate live, la fața locului, în timpul vizionării (în aceasta constă de fapt specificul 4D): fulgere, ploi, vânt, nori, etc. Vizitarea unui alt obiectiv de importanță majoră, Orașul Artelor și Științelor - un complex uriaș situat lângă Oceanografic - a fost ratată din lipsă de timp, dar am recuperat acest neajuns într-una din zilele următoare.

Sfârșitul de săptămână a fost marcat de participarea la o seară flamenco, spectacol specific Spaniei meridionale, oferit de un chitarist, un solist vocal și o dansatoare. A fost vizitat, de asemenea, parcul Turia, vechea albie a râului omonim - deviat cu mulți ani în urmă, deoarece își făcuse prostul obicei de a inunda orașul - în prezent amenajată sub forma unui parc dendrologic întins pe aproximativ 9 kilometri, cu vegetație bogată și spații amenajate pentru sport și relaxare: pistă de alergare, pistă de biciclete, teren de fotbal, teren de baschet, loc de dat cu rolele etc.

Solstițiul de vară, cu noaptea de Sânziene (23-24 iunie) și sărbătoarea nașterii Sfântului Ioan Botezătorul (San Juan) constituie la Valencia prilejul uneia dintre cele mai îndrăgite "fiesta", în cadrul căreia locuitorii orașului, în grupuri de prieteni, colegi și familii, ies pe plajă, cu sacul de lemne și/sau cărbuni (în acest an primăria orașului a împărțit lemne gratuit tuturor participanților), sapă o groapă în nisip și aprind un foc de tabără, stând în povești sau cântece până la ivirea zorilor, obiceiul marcând deschiderea oficială a sezonului estival.

Am aprins și noi propriul nostru foc de tăbără și, după ce ne-am umplut de fum precum niște indieni Sioux, ne-am întors, frânți de oboseală, la hotel.

Duminică a avut loc o altă escapadă: vizitarea parcului natural Albufera, arie protejată situată la mai bine de 10 kilometri sud de oraș, în jurul lagunei cu apă dulce omonime, care este separată de mare printr-o fâșie de nisip având mai puțin de un kilometru lățime.

În afara acestor vizite oficiale, care fac parte din programul comun al tuturor participanților la mobilitate, elevii au explorat orașul și individual, după cum le-a permis timpul liber, unii desfășurându-și practica dimineața, alții după-amiaza, alții având program atât înainte de masă cât și după amiază, dar nu mai mult de 6 ore pe zi.

III. VALENCIA DE LA UN CAPĂT LA ALTUL

Obiectivul primordial al mobilității - efectuarea celor 90 de ore de practică de specialitate în domeniul IT, mai exact munca în firme de profil conform standardelor vest-europene - a fost completat de adaptarea la un mediu diferit, caracterizat prin diversitate culturală și lingvistică și de un program cultural.

Membrii grupului salontan au demonstrat o adaptabilitate extraordinară, depășind cu succes barierele de comunicare lingvistică cu membrii comunității cu care au intrat în contact -

reprezențați prin angajații firmei intermediare, salariații firmelor de stagiu, personalul hotelier, etc. - și s-au integrat surprinzător de bine în acest spațiu marcat de specificul sezonului estival, cu hoteluri pline de turiști, plaje supraaglomerate, belșug de evenimente cultural-distractive (concerte, concursuri, fiestas, focuri de artificii etc.).

Cel de-al doilea sfârșit de săptămână petrecut în Spania a fost marcat de o ieșire în spațiul din jurul Valenciei, excursia la două obiective turistice de interes major din zonă: Peñíscola și Morella. Prima dintre cele două este un port maritim fortificat, cunoscut sub numele de *Gibraltarul Valenciei* sau *Orașul din mare*, o cetate medievală construită de cavalerii templieri la sfârșitul secolului al XIII-lea, cu străzi înguste, șerpuite, presărate la tot pasul de mici magazine de suveniruri și având o panoramă maritimă care-ți taie respirația.

Cea de-a doua localitate - Morella - este un oraș fortificat situat în extremitatea nordică a provinciei Valencia, o așezare montană, accesibilă după un drum cu serpentine și priveliști minunate, cu străzi înguste în pante accentuate, presărate cu magazine în care se vând suveniruri și produse tradiționale: brânzeturi maturate de vacă, capră și oaie, produse din carne (șuncă și mezeluri manufacturate) și miere (care se poate degusta gratuit).

Duminică, 1 iulie, a fost vizitat celebrul stadion din Valencia - Mestalla - cel mai vechi stadion din Spania și al 5-lea ca mărime din țară, s-au făcut băi de soare pe plaja Valenciei, iar după-amiaza a fost petrecută în orașul artelor și științelor, un complex futurist în cadrul căruia au fost vizitate Muzeul Științelor "Principe Felipe" și Planetariul L'Hemisfêric, la acesta din urmă fiind vizionat un film documentar, *Oceanul Secret*, de Jean-Michel Cousteau.

Ultima săptămână de mobilitate la Valencia a fost marcată de prezența directorului Colegiului Național "Teodor Neș", prof. Vasile Trăncău sosit luni, 2 iulie, dis-de-dimineată în vizita de monitorizare a activității elevilor aflați în mobilitate.

IV. FINAL DE MOBILITATE ÎN SPANIA

Mobilitatea valensiană s-a încheiat în ultimele ore ale zilei de 6 iulie 2018, când grupul salontan a luat calea aeroportului local pentru a se deplasa spre țară, mai întâi spre București, apoi spre Timișoara, iar în final, cu mijloace proprii, până la Salonta.

Ultimele zile pe pământ spaniol s-au scurs cu repeziciunea gândului, fiind o cursă contracronometru între orele de internship și descoperirea frumuseților Valenciei, respectiv căutarea celui mai frumos răsărit sau apus de soare. A sosit apoi ultima zi de mobilitate, când a avut loc întâlnirea finală cu tutorele de stagiu de la firma intermediară, Esmovia, soldată cu împărțirea certificatelor atestând participarea la mobilitate. Și nici nu s-a uscat bine cerneala pe aceste documente, până ce grupul participant resimte dorul imens față de întreaga experiență trăită în cursul ultimelor trei săptămâni, față de tot ceea ce înseamnă Spania: Paella (mâncarea tradițională de orez cu fructe de mare, carne sau legume și condimente, servită în întreaga țară, dar originală chiar în Valencia), Orxata (băutura lăptoasă tipic valensiană făcută din niște boabe, asemănătoare migdalelor, numite Chufa), Churros (un aluat ca de profiterol, nesărat și neîndulcit, prăjit în ulei, care se servește cald, cu sos de ciocolată), hotelul Olympia din cartierul rezidențial Alboraya, piața centrală numită Mercado Central, arena de coride, valurile calde ale Mării Mediterane, stația de metrou Xativa din centrul istoric, grădinile din valea veche, acum deviată, a Turiei, turnul El Miguelette, Orașul Artelor și Științelor și multe, multe altele, de care ne-am legat în toate aceste zile.

Rămâne la final doar să aducem mulțumiri celor care s-au implicat în reușita proiectului: echipei de gestionare a proiectului (prof. Illyes Lajos – manager, prof. Dana Canahai, directorul

colegiului prof. Vasile Trăncău, contabil șef ec. Gabriela Hudișteanu – membrii), cadrelor didactice care au participat la diferite momente ale desfășurării proiectului și nu în ultimul rând echipei de la firma intermediară, Esmovia: Maria Ángeles Ruiz Gámez, Diana Constantin, Andreea Crăciun, María Inmaculada Vaquero García și Vaida Petkeviciute.

Și înainte de încheia, iată și câteva impresii ale elevilor participanți:

Iulia Roman: ”Acest proiect de mobilitate a fost cea mai frumoasă experiență din viața mea. Am avut șansa să intru în contact cu o cultură bogată, să îmi exersez cunoștințele în limba țării, am învățat să comunic mai eficient cu oamenii, m-am distrat și mi-am făcut prieteni, dar cel mai important mi-am îmbunătățit și îmbogățit cunoștințele în domeniul informaticii. Am iubit fiecare moment și dacă aș avea șansa, aș participa la el încă o dată, fără urmă de îndoială. Am ajuns să iubesc Spania prin intermediul Valenciei. Cultura spaniolă este incredibilă, foarte bogată, cu multă culoare, marcată de o arhitectură deosebită și peisaje care îți taie respirația. Singurul dezavantaj îl reprezintă faptul că oamenii nu prea cunosc limba engleză, dar cel puțin am avut șansa de a-mi îmbunătăți spaniola. Aș recomanda acest fel de experiență oricui. Nu am să uit niciodată momentele frumoase trăite prin acest proiect și nici lucrurile minunate de care am avut parte.”

Remus Petrache: ”Pentru mine acest proiect a reprezentat o experiență unică și deosebită în cadrul căreia am învățat multe lucruri noi și am avut oportunitatea de a descoperi o cultură nouă. Cu toate că am reușit să deprind doar câteva cuvinte în spaniolă, am apreciat strădania oamenilor de a ne explica prin gesturi și atitudinea lor optimistă. Orașul este minunat, cu o arhitectură impresionantă și o plajă paradiziacă. La locul de muncă, atât tutorele cât și colegul de muncă au fost primitori, dispuși să ne învețe multe lucruri noi și utile în domeniul informaticii. Mă bucur că am avut ocazia să particip la acest proiect, care va rămâne cu siguranță o amintire plăcută.”

Daniel Cismaș: ”Pentru mine acest proiect a însemnat trei săptămâni departe de mediul nostru obișnuit, de zi-cu-zi, săptămâni în care am descoperit oameni noi, o cultură nouă, ne-am îmbogățit cunoștințele în materie de calculatoare și web-design. Orașul a fost minunat, cu o arhitectură aparte, plin de obiective turistice pe care am încercat să le vizităm în cât mai mare parte, cu oameni amabili și cu momente frumoase petrecute în compania unor persoane minunate. Singurul dezavantaj, dacă îl pot numi așa, a fost posibilitatea redusă de comunicare verbală cu oamenii de aici, ei ignorând în bună parte limba engleză, iar noi, spaniola. În concluzie, recomand tuturor celor care au posibilitatea să participe într-un asemenea proiect să o facă. Nu vor regreta.”

Alexandru-Sergiu Rusu: ”Proiectul acesta a fost pentru mine oportunitatea de a revizita acest minunat oraș, timp de trei săptămâni, în care am fost cazați la un hotel foarte decent, cu mese servite dimineața și seara. În acest interval am făcut practică la "Instituto Inter" pe partea de Web Design și programare web, iar pe lângă faptul că personalul a fost foarte amabil cu mine explicându-mi tot ceea ce aveam de făcut, activitățile organizate în grup au fost și ele foarte interesante. Aș fi preferat ca acest stagiul de practică să fi durat mai mult deoarece orașul este imens, iar având mai mult timp la dispoziție am fi putut să-l cunoaștem mai bine. Recomand tuturor acest tip de proiecte pentru experiența inedită pe care o oferă.”

Șerban Tiurbe: ”Pentru mine acest proiect a reprezentat o experiență unică și de nedescris care, cu siguranță, îmi va stăruie mereu în memorie și de care îmi voi aduce aminte cu mult drag. În cadrul acestei experiențe am învățat o mulțime de lucruri noi, acestea reușind să îmi schimbe întrucâtva perspectiva asupra vieții. Sunt foarte bucuroși că am reușit să descopăr o cultură nouă, o cultură de care auzisem doar pe internet și la televizor. Oamenii cu care am colaborat au fost minunați deoarece au încercat mereu să ne ajute în tot ceea ce aveam de făcut, dar și pentru că se

străduiau să vorbească limba engleză cât de bine puteau. Orașul a fost de o frumusețe remarcabilă, invadat de obiective turistice, având o plajă uimitoare. Cel mai frumos sentiment pe care l-am trăit a fost acela de a putea păși pe Mestalla, dat fiind faptul că sunt un mare fan al fotbalului spaniol. Un dezavantaj ar fi faptul că la locul de muncă nu prea eram băgați în seamă în primele zile, având unele probleme de comunicare, dar care pe parcursul celorlalte săptămâni am reușit să le depășim și chiar am învățat un angajat să spună "mulțumesc" în limba română. Mă bucur că am participat la această mobilitate și recomand tuturor celor care vor să aibă parte de experiențe unice, departe de casă, să participe."

Dusan Szasz: "Acest proiect a reprezentat o experiență unică și cu siguranță va rămâne o amintire de neuitat. Legat de obiectivele proiectului, am învățat o grămadă de chestii noi, atât în domeniul informaticii, cât și în alte domenii. Orașul este splendid, impresionant prin arhitectura sa, iar locul de muncă a fost minunat, cu colegi de muncă în primul rând primitivi, dar și pregătiți în orice moment să ne învețe numeroase lucruri noi și utile în domeniul informaticii. Mă bucur că am avut ocazia să particip la acest proiect."

Zoltan Katona: "Pentru mine acest proiect de mobilitate a reprezentat o experiență unică, deosebită, pe care nu o voi uita niciodată. Mă bucură faptul că nu a existat niciun moment în care să mă simt plictisit, deoarece am avut oportunitatea de a vizita un oraș fabulos și de a participa la activități interesante, împreună cu oameni și colegi deosebiți. De asemenea, consider că am reușit să îndeplinim obiectivul principal al acestei mobilități, acela de a învăța și practica lucrul în domeniul informaticii, precum și de a deprinde o serie de cuvinte și expresii în limba spaniolă. Orașul este deosebit de frumos, cu toate obiectivele sale minunate, iar localnicii au fost amabili și prietenoși, încercând să ne ajute de fiecare dată când păream pierduți, deși limba a reprezentat în multe cazuri o barieră."

Maria-Clara Pop: "În primul rând, nu-mi vine să cred că această experiență a ajuns la final. Am avut oportunitatea imensă de a participa într-un proiect foarte bine gândit, într-un oraș superb, cu condiții minunate de cazare și masă. Această experiență e unică în viață, o amintire veșnică! Am cunoscut oameni minunați, ne-am distrat foarte mult, am fost permanent angrenați în activități, neavând vreodată ocazia să ne plictisim, firma intermediară ne-a fost mereu alături dacă am avut vreo problemă. La firma unde am lucrat, am avut ocazia să descopăr lucruri noi și interesante, m-am împrietenit cu angajații, aceștia fiind oameni foarte deschiși și prietenoși. În concluzie, a fost o experiență minunată, care va rămâne mereu o amintire frumoasă."

Letiția-Andreea Păcurar: "Pentru mine această mobilitate a reprezentat o experiență de neuitat. În cele trei săptămâni am învățat foarte multe lucruri noi la locul de muncă și am cunoscut niște oameni minunați, care au avut răbdare, ajutându-mă de fiecare dată când am avut nevoie. În ceea ce privește orașul, acesta este imens, dar ușor de învățat și m-a impresionat prin arhitectura lui unică. Condițiile de cazare și masă au fost excelente. Oamenii sunt foarte prietenoși cu toată lumea, mai puțin cu limba engleză. Mă bucur că am avut ocazia să particip la acest proiect care va rămâne mereu o amintire superbă."

Dana Canahai